El Peralada dribla els dubtes

Pablo Carbonell, autor del gran gol d'aquesta última jornada, admet que ningú del vestidor esperava enllaçar tres derrotes, però que ara l'equip ha redreçat el seu rumb tot disposat a atrapar el

Pablo Carbonell controla la pilota durant el Peralada-Santfeliuenc d´aquesta temporada.

La pilota li va caure del cel, encara al seu propi camp. Pablo Carbonell la va controlar sense problemes al costat esquerre, el seu hàbitat natural. L'ara lateral del Peralada havia crescut com a extrem, pel que l'instint ofensiu mai l'ha perdut. Va regirar-se i va enfilar cap a la porteria contrària, encara massa lluny. Els rivals que van aventurar-se a sortir al seu pas no van poder fer res per aturar-lo, plantant-se al balcó de l'àrea. Allà va decidir jugar-se-la i l'invent li va sortir bé. Gol. Golàs, més ben dit. Un eslàlom típic de Leo Messi és el que es va treure de la butxaca, clau per confirmar la victòria dels seus contra la Muntanyesa (2-0), un resultat que demostra que l'equip d'Arnau Sala ha superat el sotrac i que torna a presentar-se com la clara alternativa a l'Olot, encara líder de la categoria. Del seu gol, el moment que viu el Peralada i les opcions d'aquí al final de Lliga en parla el propi Carbonell, un jugador que ahir apareixia als millors equips de la jornada de més d'un diari esportiu de referència.

«És un gol atípic, no se'n solen veure. Vaig tenir la sort d'arribar a la frontal de l'àrea. Allà me la vaig jugar», narra el futbolista, qui confessa que la seva intenció era buscar alguna passada mentre anava avançant sense que ningú el pogués aturar. «M'anava fent l'espai tot buscant algun jugador ofensiu. Vaig arribar a l'àrea sense trobar cap passada i vaig decidir provar sort. Em va sortir bé», afegeix. I com si d'un davanter centre es tractés, ho arrodoneix amb un «necessitava el gol perquè portava des de la quarta jornada sense marcar». Ho diu un lateral esquerre, però un futbolista, Pablo Carbonell, que sempre ha tingut el joc ofensiu i el gol entre cella i cella. «Gairebé sempre he fet d'extrem. Sóc un futbolista al que li agrada atacar. Fa uns anys, a Tercera (amb el Muro d'Alcoi) el meu entrenador em va preguntar si em podia posar al lateral perquè no teníem a ningú específic per aquesta posició. Li vaig dir que mai hi havia jugat. Me'n vaig sortir. La gent va veure que defensava prou bé i que tenia molta arribada. He anat alternant fins que ara ja m'hi he quedat», explica. Per això, i perquè «sempre he tingut gol», a Carbonell se li fa un nus a l'estómac quan passa temps sense marcar. «El més important és que guanyi l'equip i jugo per això... però se'm fa tant fomut quan no veig porteria», admet. I diumenge es va treure un pes de sobre de la millor manera possible, amb una autèntica obra d'art que va permetre al Peralada rubricar la seva victòria davant el Muntanyesa.

Un 2-0 que confirma que l'equip ha tornat. Després d'encadenar tres derrotes i d'estar un mes sense guanyar, els d'Arnau Sala han redreçat el rumb, acostant-se a quatre punts del líder Olot. «Diuen que el gener sol fer-se costerut i així va ser. Ens va passar factura. No ens ho esperàvem ni imaginàvem que perdríem tants partits. Són coses del futbol. Tot i els mals resultats, mai hem perdut la nostra identitat i ara que hem recuperat l'olfacte golejador, els resultats han tornat a arribar», diu Carbonell, qui admet que els excel·lents números de la primera

volta del Peralada va ser quelcom «irreal» perquè «una ratxa així no la tenen ni els dos grans de Primera».

Ara, amb encara una dotzena de jornades perquè s'acabi el campionat, la lluita per la primera plaça torna a estar ben oberta. «La Lliga està molt bonica i renyida. Cada partit serà complicadíssim perquè qualsevol rival s'està jugant alguna cosa», admet. I l'Olot, no el veu tan lluny com pot semblar. «Quan estàvem a vuit punts seguia pensant que el podíem atrapar. Ara també. Però no ens hem de fixar en ells, sinó en nosaltres». Tot, per intentar complir l'objectiu de lluitar per ser l'any vinent a Segona B, una categoria que ha tastat amb l'Alcoià, però menys del que li hauria agradat. «Gràcies a Déu hi he debutat, però en vull més. I si pot ser aquest any vinent amb el Peralada, molt millor».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/02/22/peralada-dribla-dubtes/830750.html?utm_source=rss